

Det å leve innenfra

Verden rundt oss er kaotisk og mer utfordrende enn på lang tid. Det er en uhorvelig flom av nyheter og informasjon som bombarderer oss med negative hendelser, krig og uro. Vi har uforutsigbare ledere som ikke ser ut til å bry seg særlig om mennesker. Vi har islamister som forfølger millioner av kristne på flere kontinenter og hater alt det som vi står for, og de er også representert i Norge.

Da er det viktig at vi har det riktige fundamentet i våre liv. «Jeg har kirken vår», tenker du kanskje? Men hva så om den kirken du tilhører, eller andre kristne også svikter? Det har skjedd mange ganger, dessverre. Vi siterer ofte det som Jesus sier til den samaritanske kvinnen i Joh 4, at den som tar imot Jesus, vil han gi en kilde inne i seg som aldri går tom.

Hva menes med det?

Fra Guds side

Gud har koblet oss på sitt liv. Den hellige ånd, Guds egen Ånd, den tredje person i guddommen, har flyttet inn i vårt liv. En ufattelig tanke som gjør oss ydmyke og overveldet, men som vi likevel kan tro på, fordi Gud selv har sagt det i sitt ord.

I Joh 7,37-38 er det Jesus som står fram under løvhyttefesten. Festens tema er utfrielsen fra Egypt, samt at de bekjenner at de er helt avhengig av Gud (bor i løvhytter). Og spesielt på Jesu tid, der de ventet fremtidens Messias og hvordan Messias sitt komme ville endre Israels og folks liv fra en "ørken til en vannrik hage". De hentet derfor vann ved foten av tempelhøyden, gikk gjennom "Vannporten" i prosesjon mens de sang Salme 113-118 og øste ut vannet over alteret i syv dager.

På slutten av denne festen, der vannet var i fokus som bilde på velsignelse fra Gud, roper Jesus ut: «Er det noen her som tørster, som lengter etter noe mer, som lengter etter Messias? Jeg formidler det levende vannet, kom til meg!!» De stilte seg kanskje spørsmålet om hvordan det var mulig, men etter at han har fått oppmerksomheten fra folk, roper han ut:

" Den som tror på meg, som Skriften har sagt, fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann."

Paulus går enda lenger, han sier i brevet til romerne (8,14) at alle som **drives** av Guds Ånd, er Guds barn. Til menigheten i Efesus er hele første kapittelet viet hva vi har i ham. Der er Den hellige ånd beskrevet både som et segl/stempel som beviser Guds aksept av oss, og et pant, som er vårt håndfaste bevis på våre rettigheter hos Gud.

Jesus sier i Johannes evangelium, at Den hellige ånd er Guds tilbud til oss for å forstå hva livet med Gud handler om. (Les Joh 4,26) Guds Ånd skal lære oss og minne oss på det vi har lært. I Joh 16,13 står det at Guds Ånd skal veilede oss til hele sannheten, og i Joel 3,1-2 står det at han skal utgyte sin Ånd over alle mennesker. Dette er tilgjengelig for alle gjennom Jesu død på korset.

Så fra Guds side er alt på plass. Fra Guds side har vi styrke slik som dagen faktisk er. Vi kan fra Guds side tåle å bli rike uten å bli materialister. Vi blir gitt styrke til å bli torturert uten å forsake troen. Vi blir gitt styrke til å forflytte oss mellom helt ulike kulturer uten å miste mulighet for felleskap og menighetsliv. Vi blir gitt styrke til å forandre oss i forhold til Guds vilje. Men da må vi leve på Guds premisser, og sette det viktigste først, for Gud forandrer seg ikke.

"Det er menneskets storhet at det kan forandre seg, og det er Guds storhet at han ikke kan forandre seg."
Rudolf Lindorius

Fra vår side

Jeg har møtt så mange som omtrent har mistet sitt gudsliv fordi det har vært problemer i menigheter, eller kristne har sviktet og ikke vært slik som man trodde. Jeg møter mange som har gitt opp fellesskapet i menigheten fordi ting har endret seg. Jeg har også møtt mennesker som har mistet troen, tjenesten og nesten livet på grunn av sykdom, ulykker eller andre omstendigheter i familien.

Vi må innse at endringene i samfunnet skjer raskere og raskere. Informasjonsstrømmen er global og enorm. Hvis vi forsøker å endre oss i takt med den hele tiden, blir vi rastløse og rotløse, mens motsatsen er kanskje isolasjon og beskyttelse bak tradisjonens murer. Begge deler er uholdbart i lengden. Gud vil vi skal leve innenfra, med Gud i fokus.

David sier i Salme 27,8: ”Jeg minnes du sa: **Søk mitt åsyn**”, og så fortsetter David slik: ”**Nå vil jeg søke ditt åsyn.**” Det handler om at når vi er vendt mot Guds ansikt, mot Jesus og Den hellige ånd, da blir det rundt oss mindre vesentlig og blir målt/sammenlignet med det Gud står for. Da blir vi rausere overfor stil, tradisjon, musikk og uttrykk, men mindre rausere overfor det som vil ødelegge livet, som sløvhet, materialisme, sladder, egoisme, liberal teologi etc.

Jesus ropte ut at den som tror, han kan komme. Altså den som tror, han handler som et bevis på troen. Han søker Guds åsyn og får et annet perspektiv på livet, slik det står i Jer 17,7-8. Den som stoler på Herren, han er som et tre, plantet ved vann. Han frykter ikke når heten kommer (omgivelsene endres), han bærer frukt og har grønne blader uansett, fordi han har røttene på rett sted.

”Den som har lært seg å leve innenfra, utholder forandringens fødselssmerter. Han vet at det varsler nytt liv.”

Peter Halldorf

La meg slutte med enda et sitat fra Peter Halldorf som jeg synes passer godt til vår tid: «Tro at det er mulig og velg å leve ut fra Guds kilde i deg.»

”Slik er det med den modne tro, den søker ikke til de allerede overbevistes kretser, men fins hos dem som daglig søker. De er trygge midt i forandring og usikkerhet, fordi de har sin forankring på et dypere plan, i Kristus selv. Da blir forandringen ingen trussel, men en naturlig del av livsprosessen.”

Med Guds velsignelse
Roy Wareberg

VI BLIR KJENT MED TROND ANDERSEN

I samtale med Hanna Marie Hoel

Trond er født i Bergen og bodde de første tolv årene i Håkonsgaten og gikk på Nordnes skole. Så flyttet familien til Fyllingsdalen. Trond var en villstyring og kom tidlig bort i rus. Han ble plassert på Årstad skole, en spesialskole for barn med tilpasningsvansker.

Der ble han medisinerert med Ritalin for å roe ham ned, men det hjalp ham ikke, for noe av medisinen ble solgt og byttet med andre rusmidler. Han gikk på Årstad i tre år.

Utviklingen videre gikk dessverre i gal retning. Allerede som 16-åring kom han i fengsel. Han var innom Statens senter for narkomane, men den negative løpebanen fortsatte. Alene og sammen med andre ble det mange innbrudd for å skaffe penger til rus, og Trond var inn og ut av fengsel. Til sammen satt han elleve år inne. Han kom ut av fengsel for siste gang 11.01.99.

Trond begynte på Metadon da han kom ut av fengselet, og det holdt ham vekke fra kriminalitet, men livet var likevel tungt. Etter et halvt år skjedde det noe. Han var på soverommet, og plutselig hørte han en tydelig stemme inni seg si: «Nå må du ta et valg, ellers går du fortapt!» Første søndagen etter det gikk han på møte i Tabernaklet. Der møtte han Osvald Instebø, pastoren, og han ba for Trond, og Trond tok imot Jesus og ble frelst! En uke senere ble han døpt i Tabernaklet.

Møteverten ga Trond en sangbok. (Sangene kom ikke opp på en skjerm på den tiden.) Da Trond åpnet sangboken, sto det skrevet to navn i den, og det var «Finn og Kristianne Andersen». Det var navnene på foreldrene hans! De hadde vært medlemmer i menigheten, men var døde begge to. Veldig spesielt at han fikk akkurat den sangboken som sto der blant en mengde andre sangbøker.

Selv om han var blitt frelst, var livet tungt, for han hadde ingen ting å gjøre i tiden mellom søndagsmøtene. Han hadde ingen jobb å gå til. Han hadde aldri i hele sitt liv hatt en jobb heller. Trond gikk fortsatt på Metadon, men fulgte instruksjonen for bruk nøye, så det gikk bra. Omtrent et halvt år etter han ble frelst, fikk han en telefon fra politifullmektig Tore Salvesen som kalte ham inn til et møte og spurte om han kunne fortelle hva han syntes om politiet. Trond sa ikke så mye om det, men han sa at han hadde lyst å starte et ettervernsenter. Det fikk han veldig positiv respons på. Han ante selvfølgelig ikke noe om hvordan dette skulle gjøres, så veien ble til mens hans han gikk. Han fikk et kontor med kontorutstyr på Vestkanten senter, alt helt gratis. Det hadde tidligere vært lensmannen i Laksevåg sitt kontor. Skiltet fortsatte å stå der, så Trond fikk rett som det var folk på døren som ville anmelde saker. Men her ble altså stiftelsen «Albatrossen ettervernsenter» opprettet, og det ble dannet et styre som besto av mange ressurspersoner. Så fikk de låne et lokale som tok et par hundre, og de inviterte politikere, folk fra rusomsorgen, lederen på senteret og politifullmektigen til informasjonsmøte, og slik fikk de inn de første pengene. Siden ble det mange henvendelser her og der for å få tilskudd. Albatrossen ettervernsenter fikk etter hvert opptil 10 fulltidsstillinger, og de hadde et budsjett på 10-11 millioner.

Etter hvert flyttet Albatrossen til Damsgårdsveien. Der hadde de et dagsenter for sterkt belastede rusmisbrukere. Det kunne være ca. 35 stykker som kom dit. Der fikk de medisiner, og der var det tilretteleggere som kunne hjelpe rusmisbrukerne å få arbeid. De hadde bevisstgjøringskurs for å hjelpe folk til å kunne leve et normalt liv i samfunnet.

Da Trond begynte i Albatrossen, gikk han fremdeles på Metadon. Men i 2009 reiste han til Israel, og da bestemte han seg for å kaste all medisinen (Metadon) i do! Han ble dårlig, og da han kom hjem, var han veldig syk, men han gikk på jobb. Og han begynte aldri igjen med Metadon.

Trond arbeidet på Albatrossen i 15 år, men i 2017 måtte han slutte pga sykdom. Trond understreker at når han forteller sin historie, er det ikke for å fremheve seg selv og hva han har fått til, men for å si at det er håp også for dem som regnes som håpløse. Det er rett og slett et mirakel alt han fikk gjort i Albatrossen, han med bare ca. 6 års skolegang. Gud bruker den som ingen ting er!

Men hva har Trond drevet med utenom Albatrossen? Han syntes Tabernaklet ble litt for stort, så han begynte i Evangeliekirken, og han var aktivt med i «Åpen dør», et frivillighetstilbud til rusavhengige, i ca. 10 år. Nå er han ivrig med i Fløenkirken. Trond har to voksne døtre og tre barnebarn som han har god kontakt med. Den ene datteren er frelst og døpt i Evangeliekirken, men bor på Bømlo. Den andre bor på Frekhaug.

Bønn er veldig viktig for Trond. Han er opptatt av å gå i ferdiglagte gjerninger når han møter folk på gaten. Han oppsøker steder der rusavhengige holder seg og snakker med dem. Trond ønsker seg noen gode traktater han kan gi til dem han møter, men har ikke funnet noen han synes er gode nok. Kanskje han må skrive en selv?

Vi gratulerer Edith Kleppe med
overstått 90-årsdag! Gud velsigne deg!

Ditt bidrag hjelper!

Ønsker du å gi en gave til menigheten eller misjonen, kan du bruke

Bankkonto 36258551642 eller Vipps 512802.

13. januar begynner et nytt Alpha-kurs. Ta kontakt med en i ledelsen hvis du er interessert i å være med eller vil hjelpe til.

Ledelsen i Fløenkirken:

Andreas Håvik
Knut I. Nielsen
Kenneth Fjell Rasmussen
Joshua Thavarajah
Roy Wareberg

Ønsker du å høre taler eller se gudstjenester online som har vært holdt i Fløenkirken?

Gå inn på menighetens hjemmeside:
www.floenkirken.no

Der finner du også annen nyttig informasjon. Vi er også på **Facebook**.

Talere denne høsten:

Vi har hatt besøk av forskjellige talere denne høsten, de fleste kjente, men også et par som ikke har talt i Fløenkirken før. Her kommer en oversikt: Roy Wareberg, Ingvild Løklingholm, Knut Nielsen, Frode Sundhordvik, Gustavo Borges, Sigrid Eilevstjønn, Olav Sollid, Kjell Haltorp, Arvid Meland, Shervin Ibrahimian.

Ettermiddagssamlinger:

Vi har hatt tre lørdagssamlinger.

Sten Sørensen talte over emnet «Hvorfor Israel?» Luda Kravchuk sang og spilte fiolin.

Kjell Haltorp hadde som emne «Midtøsten i dag, og troens kraft.»

På den siste lørdagssamlingen hadde vi besøk av Shervin Ibrahimian.

En søndag ettermiddag hadde vi besøk av Evangeliesenteret som delte vitnesbyrd og sang.

Søndag 14.12. sang vi julen inn sammen med den ukrainske menigheten. **Ola Grytten** holdt andakt.

Siste gudstjeneste for jul blir 21.12.

Inspirasjonssamling for kvinner 30.01.2026

Turid Dahl blir med.

Blir du?

*For så har Gud elsket verden
at han gav sin Sønn, den enbårne, for
at hver den som tror på ham, ikke skal
fortapes, men ha evig liv.*

*For Gud sendte ikke sin Sønn til
verden for å dømme verden, men for
at verden skulle bli frelst ved ham.*

Joh 3,16-17.

Vi ønsker deg en velsignet jul og et godt nyttår!